

**„Erst hat eine Rakete unser Haus zerstört,
dann wurde gezielt auf uns geschossen.
Ich hatte schreckliche Angst.
Aber am meisten fürchtete ich um das Leben
meiner Kinder.“**

Inna (49) war mit ihren Kindern (12 und 13) zweieinhalb Tage auf der Flucht: von Kiew über Polen nach Köln. Ihr Mann blieb dort zurück. Bis zu ihrer Flucht arbeitete sie in einem Kindergarten. Und ein Gedanke beschäftigt sie jeden Tag: Wie mag es bloß den Kindern dort ergangen sein?

Das Handy-Foto zeigt ihren Mann, der in Kiew arbeitet und regelmäßig Blut spendet – für die vielen verletzten Menschen dort.

**«Спочатку наш будинок знищила
ракета, потім у нас постріли. Мені було
страшно. Але найбільше я боявся за
життя своїх дітей».**

Інна (49) бігала з дітьми (12 і 13 років) два з половиною дні: з Києва через Польщу до Кельна. Її чоловік залишився позаду. До втечі працювала в дитсадку. І щодня її хвилює одна думка: як там могли бути діти?

На фото з мобільного телефону її чоловік, який працює в Києві і регулярно здає кров - для багатьох постраждалих там люди.

www.spendenkonto-nothilfe.de

Facptatem que intis endignatene et lani se rest aut autet lab incto odi omnit et fugia proxim.

**„Ich konnte mit meiner Tochter fliehen.
Aber mein Bruder und mein Vater hatten
diese Chance nicht.
Sie leben in Charkiw – in der U-Bahn.“**

Als die Schule ihrer Tochter Sophia bombardiert wurde, gab es für Nana (39) kein Halten mehr. Denn das Mädchen überlebte nur, weil es sich im Keller der Schule versteckt hatte. Für Mutter und Tochter wurde es eine Flucht ins Unbekannte. Eine Woche brauchten sie bis Köln.

In der Hand hält sie ein Handy mit dem Foto ihres Bruders. Ihr großer Wunsch: ihn wiedersehen. Möglichst bald.

**«Мені вдалося втекти з дочкою. Але
мій брат і батько не мали такого шансу.
Живуть у Харкові – в метро».**

Коли розбомбили школу її доньки Софії, Нану (39) не зупинило. Бо дівчина вижила лише тому, що сховалася у підвалі школи. Для матері та дочки це була втеча Невідомо. Їм знадобився тиждень, щоб дістатися до Кельна.

У руці вона тримає мобільний телефон із фотографією брата. Її велике бажання: побачити його знову. Якнайшвидше.

www.spendenkonto-nothilfe.de

Facetatem que intis endignatene et lani se rest aut autet lab incto odi omnit et fugia proxim.

„Mein Name ist Sonya, und ich bin zwölf Jahre alt. Ich komme aus Charkiw – und ich weiß, dass ich nie mehr zurück kann. Denn dort ist einfach alles kaputt.“

Ihre Katze ließ sie schweren Herzens zurück. Sie konnte bei Freunden unterkommen. Ebenso ihre vielen Zeichnungen, von denen es hieß, sie zeigten ihr Talent. Das Haus, die Freundinnen: Sie hat alles aufgegeben, um mit ihrer Mutter zusammen endlich in Sicherheit zu sein.

Sie weiß nicht, ob sie ihren Vater, den Mann auf dem Handy, jemals wiedersieht. Denn er kämpft derzeit im Krieg.

«Мене звали Соня, мені дванадцять років. Я з Харкова – і знаю, що ніколи не повернусь. Бо там все зламано».

Кіт залишив її з важким серцем. Вона могла залишитися з друзями. Так само й багато її малюнків, які, як кажуть, показують її талант. Будинок, друзі: вона кинула все, щоб нарешті бути в безпеці з мамою.

Вона не знає, чи побачить вона свого батька, чоловіка по телефону, знову. Бо він зараз воює на війні.

www.spendenkonto-nothilfe.de

Facptatem que intis endignatene et lani se rest aut autet lab incto odi omnit et fugia proxim.

„Mein Vater hat meine Mutter, meine Cousine und mich bis zur Grenze nach Rumänien gebracht. Dann ist er umgekehrt.“

Julia ist 14. Und sie hat Wünsche, die so gar nicht zu einem Teenager zu passen scheinen. Dass die Ukraine wieder aufgebaut wird. Und dass endlich das Töten aufhört. Sie wohnte mit ihrer Familie in Nikolajev. Heute lebt sie in Bedburg-Kaster. Bei Freunden. Im Frieden.

Das Handy-Foto zeigt ihre beste Freundin. Die blieb in der Ukraine. Sie wollte ihre Familie nicht verlassen.

«Батько відвіз маму, двоюрідного брата та мене до румунського кордону. Потім він повернувся назад».

Юлії 14. І у неї є бажання, які здаються невідповідними для підлітка. Що Україна буде відбудована. І що вбивства нарешті припиняться. З родиною проживала в Миколаєві. Сьогодні вона живе в Бедбурзькій ливарник. У друзів. у мирі.

На фото з мобільного телефону зображена її найкраща подруга. Вона залишилася в Україні. Вона не хотіла залишати сім'ю.

www.spendenkonto-nothilfe.de

Faceptatem que intis endignatene et lani se rest aut autet lab incto odi omnit et fugia proxim.

„Mein Vater und mein Bruder sind beide in Charkiw. Sie sagen, wenn sie gerufen werden, gehen sie in den Krieg – obwohl beide herzkrank sind.“

Sophia ist Schülerin. Gerade mal neun Jahre alt. Aber hinter ihr liegt eine wochenlange Flucht. Sie wusste nicht, wohin es geht. Nur raus aus Charkiw, raus aus dem Krieg, sagte die Mutter. Jetzt geht Sophia in Bedburg zur Schule. Alle seien so nett hier, sagt sie. Und dass sie sich auf die erste Klassenfahrt freut.

Das Handy-Foto zeigt ihren Bruder und dessen besten Freund, der für sie wie ein Onkel ist. Sie wünscht sich so sehr, beide wiederzusehen.

«Мій батько і мій брат обидва в Харкові. Кажуть, якщо їх покличуть, вони підуть на війну, хоча обидва хворі на серце»

Софія – студентка. Всього дев'ять років. Але вона вже кілька тижнів у втечі. Вона не знала, куди йти. Геть з Харкова, з війни, сказала мама. Зараз Софія ходить до школи в Бедбургу. Тут усі такі гарні, каже вона. І що вона з нетерпінням чекає поїздки першим класом.

На фото з мобільного телефону видно її брата та його найкращого друга, який для неї як дядько. Вона дуже хоче побачити їх обох знову.

www.spendenkonto-nothilfe.de

Facptatem que intis endignatene et lani se rest aut autet lab incto odi omnit et fugia proxim.

**„Für mich gab es nur einen Grund zu fliehen:
die Angst um das Leben meiner Tochter.
Sie ist doch erst drei. Mit ihr bin ich zu Fuß
über die Grenze.“**

Früher war Svetlana Direktorin in einem Supermarkt. Dann kam ihre Tochter. Als der Krieg begann, floh Svetlana Hals über Kopf nach Bedburg zu ihrer langjährigen Freundin Valentina. Ihr Bruder blieb zurück in Kiew. Dort kümmert er sich um die Mutter. Für eine Flucht ist sie zu alt.

Das Handy-Foto zeigt Großmutter, Mutter und Tochter. Niemand weiß, ob es ein Wiedersehen gibt.

**«У мене була лише одна причина
тікати: страх за життя дочки. Їй лише
три. Я перейшов з нею кордон».**

Світлана раніше була директором у супермаркеті. Потім прийшла дочка. Коли почалася війна, Світлана стрімголов втекла в Бедбург до своєї давньої подруги Валентини. Її брат залишився в Києві. Там він піклується про свою матір. Вона занадто стара, щоб втекти.

На фото з мобільного телефону бабуся, мама та дочка. Ніхто не знає, чи буде возз'єднання.

www.spendenkonto-nothilfe.de

Facptatem que intis endignatene et lani se rest aut autet lab incto odi omnit et fugia proxim.